

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 17 (348).

LÖRDAGEN DEN 27 APRIL 1901.

14:DE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 6:— IDUNS PRAKTUPPLAGA ..... » 8:— IDUNS MODETIDN. MED PL. » 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. » 3:—	UTGIFNINGSTID: HVARJE LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRROGATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	--	---	--	---

CHARLOTTE AF TIBELL. EFTER EN PENNTECKNING.

EN MINNESBLOMMA PÅ CHARLOTTE AF TIBELLS BÅR. AF EBBA RAMSAY.

DET VAR, när »morgonens dag låg på lifvet kvar», på slutet af fyrtiotalet i förra seklet, som den unga konfirmanden först träffade den nu hänsöfna Charlotte af Tibell, då en mognad kvinna, firad och beundrad af många för sin originalitet och framstående begåfning som skaldinna. Det var likaledes vår inom Stockholms sociala värld; ovanligt kraftiga voro de andliga vindar, som då blåste genom Sverige. Den nitiske engelsmannen George Scott hade varit här, men blifvit bortjagad af bittra motståndare till hans trosvarma, lärdomsrika föredrag. Dock efterlämnade han lärjungar inom alla samhällsklasser, isynnerhet de högsta, som voro kraftigt berörda af hans brinnande nitälskan för sina medmänniskors andliga väl. Öfverallt var religionen det förhärskande samtalsämnet; endast den, som då lefde med i Stockholms sällskapslif, kan fatta skillnaden mellan den tiden och vår. På talrika möten uppträdde unga predikanter, Scotts lärjungar, Charlotte af Tibells eller Ahnfelts sänger sjöngos unisont, och aldrig glömmes denna andliga vårtid af någon, som varit med därom. De flesta af de mest framstående från de åren hafva nu som mogna hvetekärfvar insamlats i ladorna — den sista afsomnade ibland dem är Charlotte af Tibell, död den 16 i denna månad. I sin första ungdom rörde hon sig inom

militärkretsarnas granna och glada umgängeslif. Men under förutnämnda väckelsetid hade hon blifvit en annan människa till smak, sysselsättningar och lifsmål. Hennes personlighet tilltalade alla, genom sin godhet och anspråkslöshet, men därtill kommo en sprittande liflighet och glänsande konversationsgåfva, då hon kände sig obesvärard bland kända och vänner. Hennes fader, den snillrike militären, generalen och baronen af Tibell, hade gifvit det begåfvade barnet alla tillfällen, som då funnos tillgängliga i hufvudstaden, att utveckla sina själsgåfvor. Fosterländska och humoristiska sånger flödade i den tidigare ungdomen ur hennes penna, men äfven sedan dessa undanträngdes af de andliga, hade hon mycket sinne för gladt, oskyldigt skämt, hvarpå bevis kunna företes ur rika samlingar i ännu lefvande vänners gömmor.

Ett halft århundrade förflöt så, innan vi åter råkades; hennes lif fortgick i allt större tillbakadragenhet, många år däraf i den lilla staden Trosa. De strider hon därunder genomkämpade känner endast Herren; men härstammande på fädernet från den ryktbare Laurentius Petri, hade hon samma kärlek som han till Guds oförfalskade ord. Bibeln, utan senare tiders utläggningar, var hennes hufvudbok. Hon höll sig troget fast vid den enkla evangeliska lärouppfattningen i Luthers och Rosenii skrifter och behöll till sin sista timma »den gamla tron».

Så fann jag henne i januari detta år på Stockholms sjukhem. Hon var nu ständigt sängliggande med svår andnöd, glad och tacksam likväl, nöjd och blid. Alla anhöriga voro döda för längesedan, men ännu omhuldas hon af några trofasta vänner, och hvarje stund var hon beredd att gå öfver dödsfloden in uti det efterlängtrade hemlandet. Under vårt samtal vaknade allt mera minnet af ungdomsåren och lifvets sommartid, hon blef allt lifvigare och talade med värme om de samkväm, vid hvilka prinsessan Eugenie och lappflickan Maria hade utbytt tankar, samt dessutom om alla de många framstående män och kvinnor, vi samtidigt träffat, hvaraf de flesta dock nu voro afsomnade.

Hennes tankar sysslade äfven med lättare ämnen. Så citerade hon långa stycken ur våra skalder och till min stora förvåning äfven på engelska ett stycke om kung Edwards söner ur Shakespeares Richard III.

Tvänne dygn före hennes död stod jag åter vid hennes läger. Ingen af oss anade dock; huru nära lefnadsslutet hon då var. Stilla lugn låg utbredt öfver de tärda anletsdragen, hon längtade ifrigt efter förlossning och suckade flera gånger halfhögt: »Ack Herre, huru länge?»

Åsynen af en skön hyacinth gjorde henne glad och de klara ögonen lyste vid dess betraktande. Man anade, att hennes tankar leddes till de nejder, där Sarons liljor aldrig vissna, och så skiljdes vi med löfte om återseende, ehuru det blef uppskjutet till den dag, då Herren samlar sina barn från jordens alla tider och länder samt för dem tyder lifvets gåtor och ger svar på alla hjärtans tysta frågor.

Som ett minne från ungdomens rika blomstervärld lägges denna enkla blomma på Charlotte af Tibells bår — till henne, den sista af en anderik, kraftig ätt.

FATTIGKVARTERETS BARN.

DU grändernas barn, du bleka, med vemod jag ser dig leka emellan de gråa hus, som vägen för solen stänga, när den till din vrå vill tränga med värme och fröjd och ljus.

Hvi blef du dömd att försaka, hvi vägrades dig att smaka hvad våren härligast ger, hvi fick du ej helt förnimma, hur skönt i vår morgontimma all världen emot oss ler?

Här unnas det ej ditt öra att suset från skogar höra, som rotats i hemmets mull, här får ej ditt öga följa, hur dälternas vidder bölja af grönska och skördegull.

Här fylles aldrig din lunga af rena vindar, som sjunga om hälsa, frihet och kraft, hit ängens vällukt ej väller, när våren i jorden håller förnyringens friska saft.

Nej, hårdt som de hårda stenar, du trär, dig lifvet förmenar hvad bäst det ger sina barn, och mellan skymmande murar en här af frestelser lärar att nå dig med sina garn.

Den vill ditt väsen förkrympa,
den vill i ditt hjärta ympa
ett gift, som varder till död...
Du fattiga barn, du bleka,
o, kunde min röst beveka
en värld att fatta din nöd!

E. N. SÖDERBERG.

VÅRA FLICKORS FRAMTID. AF HANNA KAMKE.

FORTS. O. SLUT FRÅN FÖREG. N:R.

DETTA resultat kan mycket väl uppnås, om modern blott icke tröttnar att undervisa eller af falsk medkänsla ofta befriar döttrarna från det kanske mången gång tröttnande arbetet. Skulle, såsom ibland händer, tjänarinnan motsätta sig fröknarnas verksamhet i köket, så låt hellre tjänarinnan flytta, ty flickornas uppfostran måste komma i första rummet. Under sommarmånaderna, då det i allmänhet är ondt om tjänstefolk och en hel del säger upp sina platser för att tjäna på sjön eller på utvärdshus, kan man i sådana hus, där döttrar finnas, mycket väl hjälpa sig utan tjänarinna eller åtminstone med färre.

Vi nämnde förut, att under en viss period skolarbetet måste betraktas som hufvudsak och gå framom alla andra sysselsättningar. Hvarje flicka, som växer upp i ett bildadt hem, bör nämligen också få en solid skolbildning, och om hennes anlag därjämte peka åt något visst håll, bör hon om möjligt äfven få utbilda desamma. Endast den verkligt bildade kvinnan kan vara en lämplig följeslagerska genom lifvet åt den bildade mannen och en god uppfostrarinna åt sina barn. För öfrigt finns det ju tyvärr så många fall, då kvinnan aldrig kommer i tillfälle att öfva en makas och moders kall, att hon kan behöfva sina kunskaper för att skaffa sig lifvebröd, alldeles bortsett från den lycka bildningen i och för sig skänker. Föräldrar böra därför, så mycket i deras makt står, gifva sina döttrar en sådan uppfostran, att de i fall af behof kunna upptaga kampen i lifvet och försörja sig själfva.

För många kan ju, utom en högre eller lägre grad af allmänbildning, redan en grundligare huslig uppfostran vara tillräcklig, för att de i framtiden skola få sin utkomst. Andra kunna på grund af sina betyg från en ordentligt genomgången högre flickskola få anställningar af mångahanda slag, utan att därför behöfva skaffa sig någon särskild fackbildning, men på andra lefnadsbanor däremot blir detta ovillkorligen nödvändigt. Det gäller således för den unga flickan att i hvarje fall var väl rustad.

Nu finns det emellertid en hel del hem,

där flickorna aldrig behöfva tänka på sin utkomst, men det oakadt ge sig ut för att förtjäna pengar. De gå ut, för att de ej kunna vara utan arbete, som det så vackert heter, men torde inte sanningen i de flesta fall vara den, att de behöfva fickpengar till nöjen och dylikt? För den, som vill arbeta, finns det alltid en mängd naturliga, nära till hands liggande, ehuru kanske ej med klingande mynt aflönade arbetsfält. Först och främst det egna hemmet, där det kanske finns en mor, som skulle vara tacksam, om hon på yngre axlar kunde få lägga en del af hushållsörden, eller yngre syskon, som behöfva hjälp med läxor och dylikt. Det finns oändligt mycket i ett hem, på hvilket den unga flickan kan öfva sin verksamhetslust. Och det är sannerligen inte själsdödande eller förnedrande detta, att sprida ljus och trefnad i det egna hemmet.

Men på ännu ett annat område behöfs det verksamma, oegennyttiga kvinnor, och det är bland de fattiga, de sjuka, de olyckliga. Vill man arbeta, nog finns det tillräckligt att göra på det fältet. Arbetet i barmhärtighetens tjänst är dock inte lönande, utan snarare tärnande, ty ganska ofta får man äfven gifva mer än blott detta, men förmögna flickor borde ju inte behöfva se på sådant.

Skulle emellertid en oemotståndlig håg och stora anlag till någon särskild sysselsättning förefinnas, så vilja vi visst inte förmena den i goda omständigheter lefvande flickan att följa sin inre kallelse, blott hon ej utbjuder sitt arbete till underpris och därmed fördärfvar marknaden för de fattiga, i samma kall arbetande flickorna. Att en flicka på grund af sin natur med hela sin själ kan längta efter att bli läkare, konstnär, författarinna, lärarinna, trädgårdsmästare, ja, äfven handlande, det kan man förstå och äfven gilla; men att någon skulle ha en sådan längtan efter och så stora anlag för att dagen i ända, som underordnad, sitta på en kontorsstol eller vid telefonen eller vid något annat dylikt arbete, att hon för den skull behöfver försumma sina närmaste familjeplikter och med fattiga flickor täfla om platser, det skall ingen få oss att tro. Vi upprepa ännu en gång, det är endast vinstbegäret, som drifver burgna flickor in på sådana platser, som kunna fyllas af hvilken ordentlig, medelmåttigt begåfvad flicka som helst.

När man varnar unga, i goda omständigheter varande flickor för begäret att trängas ute i arbetsmarknaden med sina fattiga medsysstrar, då får man ofta höra den invändningen, att sönerna i de förmögna hemmen också arbeta ute. Det är sant, men för den unge mannen finns inte det husliga arbetet att tillgå, och dessutom drifs han ju af hela sin natur till att verka utåt. Han skall skaffa sig en ställning i samhället för att kunna bilda familj, och äfven om han har förmögenhet, så behöfver han ändå vara något annat än blott familjefader, om hans hustru eljes är som hon bör vara. För öfrigt skulle det väl aldrig falla en förmögen man in att bjuda ut sitt arbete till underpris eller nöja sig med en underordnad syssla.

Det finns ännu en annan kategori flickor, som vi helst ville slippa se ute i arbetsmarknaden. Vi mena de många, i föräldrahemmet boende unga flickor, som sakna utpräglade anlag, och som på grund af ekonomiska skäl inte fått sådan uppfostran, att de kunna åtaga sig plats som

guvernans, på kontor eller dylikt. Är hemmet sådant, att flickan måste bidraga till sin utkomst, så bryr man sin hjärna med att utfundera något lämpligt arbetsfält, men har blicken hela tiden riktad utåt och besinnar därvid inte, att man ofta har ett lönande sådant alldeles i sin närhet. Vi mena här ånyo arbetet i det egna hemmet.

Det måste verkligen väcka förvåning, hur flickor, som ha föräldrahem, äflas att komma ut för en obetydlig lön eller alls ingen, fastän föräldrarna aflöna en dyrbar jungfru, som till råga på allt förstör hemfriden. Om dottern ville i sitt eget hem uträtta det arbete, hon gör hos främmande, skulle modern med hennes hjälp kunna sköta hushållet utan tjänarinna. Det är ingen liten summa, som årligen inbesparas i de hem, där man inte håller sig med tjänstfolk. Utom den direkt minskade utgiften för rum, föda, tvätt och lyse, har man äfven den stora vinsten, att ingenting förfäres och förslösas. Lönen kan naturligtvis ej tänkas inbesparad, då föräldrarna ju böra gifva sin dotter en viss, efter omständigheterna lämpad årlig summa till kläder etc., ty ehuru dotter i huset, är hon dock som arbetande värd sin lön. För öfrigt kan heller ingen med lif och själ hängifva sig åt sitt kall, om han inte ekonomiskt kan känna sig någorlunda fri och ha själfbestämmerätt öfver hvad han förtjänar.

I obemedlade hem med flere döttrar finns väl alltid någon eller några af dem, som ha håg och anlag för något annat kall än hemmets värdande, och då kunna dessa ägna sig däråt samt på så sätt också draga strå till den gemensamma stacken. Dessutom böra de kvinnliga medlemmarna i familjen söka så mycket som möjligt förfärdiga sina kläder själfva. Hvilken vinst för hemlifvet det skulle bli, om vi mer och mer sökte lita på oss själfva och i möjligaste mån gjorde oss oberoende af tjänarna, behöfver väl knappt betonas. Detta skulle emellertid på samma gång medföra det goda, att landtbefolkningen finge det bättre och hade lättare tillgång på goda tjänstflickor. Som det nu är ställt, begifva sig till och med bondflickorna från sina hem, medan deras föräldrar ofta äro ur stånd att få hjälp äfven till de nödvändigaste sysslorna.

En flicka, som grundligt lärt hushållet samt är van vid arbete och sparsamhet, skall äfven vid föräldrarnas frånfälle få sin utkomst, antingen som husfru eller hushållerska i ett främmande hem eller också i det gamla hemmet, hushållande för sina syskon. En sådan syster kommer i alla fall nästan alltid att betraktas som en mor, då det är hon, som håller samman hemmet och sörjer för de andras lycka och trefnad. Det behöfver därför väl knappt framhållas, att den syster, som sköter hushållet, har rätt att fordra samma anseende som de utomhus arbetande systarna, ty det finns intet i och för sig lågt och förnedrande arbete. Skulle tid och krafter inte räcka till, kan man taga hjälp till de så kallade grofsysslorna. För öfrigt behöfver en sådan i hemmet arbetande flicka alls inte förslösas eller försjunka i prosa, ty delar hon blott rätt in sin tid, kan hon på fristunder syssla både med läsning och musik eller blomsterskötsel.

Om vi i det föregående framhållit, att flickorna böra uppfostras husligt och så mycket som möjligt återskänkas till hemmet, så vilja vi därmed visst inte predika

Mot vår hälsas fiender, bakterierna, är enligt framstående läkares officiella intyg F. PAULI'S AZYMOL det bästa vapnet. Till dagligt bruk för munnens och tändernas vård, mot smitta, för sårbehandling, ekzem, reformar, finnar, hudrodnader m. m. London 1899 erhöil F. Pauli's Azymol guldmedalj såsom det förnämsta antisepticum.

Till hudens förskönan-
de och vård är F. PAULI'S BALSAM-TVÅL den bästa och angenämaste. Prisbelönt London, Chicago, Paris. Stockholm 1897 erhöil F. Pauli's Balsamtvål högsta utmärkelsen och guldmedalj.

STUFVAR af siden och ylle realiseras den 27—29—30 April
uti Brunkebergs Manufaktur-Magasin.

någon tillbakagång, men blott ett öfvergifvande af de villovägar, på hvilka vi för närvarande delvis äro inne, och där vi äro på god väg att förlora våra kvinnor. Vi ha alla möjliga yrkeskvinnor, men vi ha få kvinnor, som verkligen duga att bli goda hustrur och mödrar, och detta inte beroende på deras ökade intellektuella utbildning, utan på deras försummade husliga uppfostran. Det är sorgligt att se, hur männen och kvinnorna, som egentligen skulle mötas för att tillsammans uppta kampen i lifvet, nu gå som två parallelt löpande linjer, som aldrig råkas. Men gif oss blott husliga, anspråkslösa, goda, om ock i intellektuellt afseende aldrig så högt stående flickor, och vi skola se flere äktenskap ingås, flere kvinnor, som få lyckan att fylla sin verkliga mission i lifvet.

»NORDENS KVINNOFÖRBUND».

ALLA DE bland våra läsarinnor, som önska deltaga i den nordiska kvinnokorrespondensen, torde insända sina anmälningar till Iduns redaktion, Stockholm, med uppgift om fullständigt namn och adress, ålder, samhällsställning och intressen samt huruvida insändaren önskar korrespondera med en norska, danska, finska eller svenska. 20 öre i frimärken bifogas för breffkostnaderna. I den mån anmälningar ingå från grannländerna, skola vi sedan, med ledning af de lämnade uppgifterna, sammanpara de olika korrespondenterna och därefter i bref underrätta dem, när och under hvilken adress de kunna begynna korrespondensen. Denna föres därpå som hvarje annan privat brefväxling.

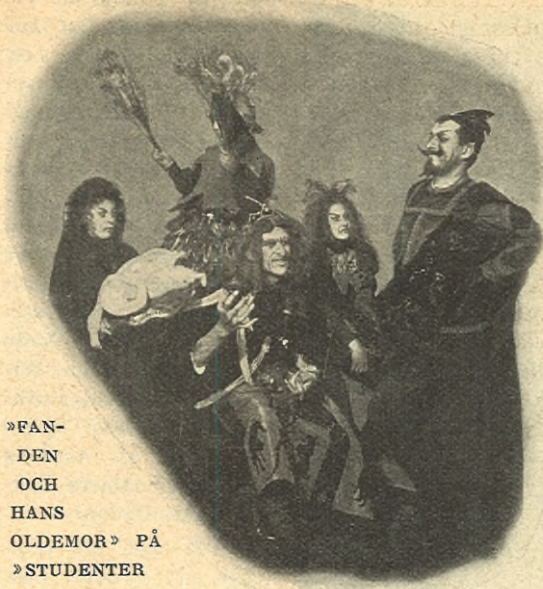
TILL SMÅFÅGLARNAS SKYDD.

HVAD KUNNA väl dessa djäfvulsfigurer — själfva »Fanden och hans Oldemor» — ha med småfågeln att skaffa? Jo, därom förtäljer en liten legend om »Fuglepyntens Oprindelse», som nyligen utgifvits af en djurskyddsforening i Köpenhamn och sedermera spridts öfver hela Skandinavien och Finland.

Däri skildras på ett mycket lifligt, dramatiskt sätt, huru Fandens Oldemor eggat honom att icke allenast skada människorna, som stå Gud närmast, utan äfven alla andra hans skapade varelser. Särskildt vill den gamla förgöra sångfågeln, hvilkas toner ena ögonblicket likna en moders milda, varnande röst, det andra påminna om barnets oskyldiga joller. Än ljuda de som en ung flickas vemodfulla längtan, än som en af lifsgladje sprudlande ynglings stämman. Men hvarför hon mest hatar dem, dessa små varelser, är därför, att deras glada, jublande toner äro liksom en återklang af änglarnas kör i himlen. »Utrotat dem, utrotat dem!» hväser hon fram. Och så visar hon Fanden, hur han genom att uppväcka kvinnornas fåfänga att pryda sig i småfågelnas färgrika skrud kan få människorna att förgöra hela sångarskaran. Nu sammankalla de alla smådjäflarna och skicka dem ut öfver världen att fresta kvinnorna och säga: »En liten fågelvinge eller ett par fina fjädrar i hatten — tänk, hvad du skall ta' dig bra utdär!» Och när Fanden och hans Oldemor sågo, huru »Fuglepynten» alltmera tilltog, då glädde de sig, men änglarna i himlen och alla rättänkande människor på jorden, de gräto.

Så täljer legenden, och den har för några dagar sedan på en djurväns initiativ satts i scen vid en liten soaré, som af foreningen »Studenter och Arbetare» gifvits för att skaffa medel till dess underhåll. De båda foreningsmedlemmar, som på så sätt blefvo representanterna för de kvinnofrestande onda makterna, gjorde sin sak alldeles ypperligt, och denna afdelning af aftonens program mottogs, liksom hvad där i öfrigt presterades, med lifligt bifall.

Detta endast ett enstaka exempel på, hvad en sådan forening som »Studenter och Arbetare» vill söka väcka till lif: vårt ansvar gentemot hvarandra, ej endast människa mot människa, hvilken samhällsklass vi än må tillhöra, utan hvad vi äro skyldiga hela Guds skapade värld. Ty detta, »att människor stå med svärd i hand mot hvarandra, —

»FAN-
DEN
OCH
HANS
OLDEMOR» PÅ
»STUDENTER
OCH ARBETA-
RES» SOARÉ.

det är mitt verk; att de rycka brödet ur munnen på hvarandra, liksom att de uteslutande låta behärska sig af sina passioner och alls ej fästa afseende vid moralens fordringar, — allt detta är mitt verk.» Så triumferar den lede öfver all den strid han bringar öfver jorden, hvaraf följer, att »den ena människan fördömer den andra, det ena djuret förföljer och äter upp det andra.»

Men inom »Studenter och Arbetare» lilla förbund af omkring 500 medlemmar är det ett fridens rike man vill se framåt till och sträfvat efter, där trots olikheter i socialt afseende, skild syn på tingen så i religiösa som politiska spörsmål, man dock tror sig kunna få till stånd, om ej alltid förstälse af hvarandras åsikter, så åtminstone känslan af veneration för hvad en olikänkande håller stort och högt. Därför är det en glädje att genom den kanske mindre tilltalande bilden af »Fanden och hans Oldemor» få ett tillfälle att för Iduns läsarinnor omnämna den långt mera tilltalande tanken i foreningen »Studenter och Arbetare.»

ELLEN VON PLATEN.

HOS EN SJUTTIOÅRING.

VI AFLADE här om dagen ett besök hos den kände boktryckaren och bokförläggaren, direktör C. E. Gernandt, i hans vackra hem vid Strandvägen, närmast med syfte att till hans i morgon den 28 april stundande 70-årsdag fixera en bild af den ännu så lefnadsfriske åldringen. Vi funno honom i sitt arbetsrum, omgifven af de rika egyptologiska samlingar, han själf sammanbragt under sina resor, och midt uppe i sysslandet med de studier i hieroglyfi, som, sedan han numera helt dragit sig tillbaka från sin omfattande förläggareverksamhet, nästan uteslutande upptager hans rastlösa arbetshåg.

»Det var nu så,» berättade den liflige gamle, sedan han vänligt bjudit oss taga plats, »att jag redan från unga år, under min första Familjejournaltid i Halmstad, ansåg det uppspirande nystafveriet såsom själfsväld i skrift. En eller annan af mina medarbetare visade symptom i den riktningen, symptom, som sedan kommit till en beklaglig utveckling. Jag slog mig på att studera vårt svenska språks ljudfysiologi, leddes däraf till att se mig om i andra språk samt blef så betagen vid de jämförande studier, jag ägnat mig åt, att jag redan tidigt gynnade den uppfattningen om svenskans rättstafning enligt Dahlin, att »det var bra som det var». För mig blefvo emellertid österländska studier hufvudsak. Nu på äldre dar har jag under långvariga resor i sällskap med min bustru i orienten, särskildt i Egypten, ägnat mig åt hieroglyfen som älsklingsämne. Där på väggen ser ni mig själf afbildad i Der-el-Bahari tem-

Till Konfirmationen:

Svarta Klädningstyger,

hellylle från Kr. 1.00 pr meter.

Svarta Parasoller och svarta Handskar.

K. M. LUNDBERG

STOCKHOLM.

Profver franko på begäran.

pelruin, och här trifs jag allra bäst bland mina minnen och fotografier, där jag känner mig, som om jag ännu vistades på Egyptens klassiska grund.»

»Direktören lär ju också förbereda ett litterärt arbete öfver dessa sina egyptologiska studier. Är det tillåtet att fråga, hvad detta kommer att röra sig om?»

»Jo, hufvudsakligast om hieroglyfens förhållande till den gamla egyptiska skapelsehistorien, hvars grundidé af mig återfunnits inlagd i våra nordiska runor. Det blir särdeles intressant. Där i järnsåpet förvarar jag det redan förarbetade materialet i både svenskt och tyskt manuskript, och får jag bara lefva och ha hälsan, hoppas jag i en ej allt för aflägsen framtid få se mitt lufs sista stora verk afslutadt.»

*

Det må nu gå med den berömmelse och framgång, som den gamle entusiasten väntar af sina egyptologiska studier, huru det vill, visst är, att C. E. Gernandt redan tillräckligt befast sitt eftermäle genom sina tvänne tidigare litterära bragder: *Svenska Familjejournalen* och *Nordisk familjebok*.

Christian Emanuel Gernandt föddes i Kalmar den 28 april 1831. Från tidiga ungdomen ägnade han sig åt typografens verksamhet och blef i vederbörlig ordning välbeställd konstförförant. Sin egen blef han, då han år 1857 i Halmstad inköpte ett mindre tryckeri samt därifrån fortsatte utgifvandet af tidningen »Hallands-Posten», hvars på en gång ägare och hufvudredaktör han var intill år 1873, då han öfverlät tidningen i andra händer.

Redan år 1862 hade Gernandt emellertid grundlagt och från Halmstad börjat utgifva tidskriften »Familje-Journalen, illustrerad veckoskrift», hvilken två år därefter ändrades till månadsskrift med titeln »Svenska Familje-Journalen», och som från en ringa början af 400 exemplars upplaga, tack vare sin grundläggares och ledares energi, goda blick och förmåga att vid foretaget fästa den tidens främsta såväl artistiska som litterära krafter, inom få år skulle uppnå en spridning af dittills i Sverige okänd omfattning.

Halmstad med dess obekväma kommunikationsförhållanden var emellertid knappt rätta platsen som utgifningsort för en tidskrift af Familje-Journalens stora utveckling, hvadan Gernandt sommaren 1871 med tryckeripersonal och allt flyttade till hufvudstaden, där han för sin affärs räkning å egendomen nr 12 Stora Vattugatan uppbyggde ett för tidskriften samt öfriga förlagsartiklar afsedt tryckeri. År 1873 ombildades affären till aktiebolag, med Gernandt som ledare och verkställande direktör.

De utvidgade tryckeriresurserna togos snart i anspråk, då under åren 1874—78 H. M. Melins bibelverk med Gustave Doré's planscher

DIREKTÖR C. E. GERNANDT I SITT HEM I STOCKHOLM.
FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

medföljde Svenska Familj-Journalen samt spreds i en upplaga af 32,000 exemplar.

Från och med maj 1875 daterar sig Gernandts andra stora förläggarebedrift: utgifvandet af *Nordisk Familjebok*, *Konversationslexikon* och *Realencyklopedi*. Vid den nämnda tidpunkten utsändes nämligen 1:a häftet af detta storslaget anlagda och lika storslaget fullföljda arbete, hvilket redan från början nådde en upplaga af 7,000 exemplar. Bland de hardt när otaliga erkännanden, detta inom vår litteratur epokgörande verk under årens lopp erhållit, må särskildt erinras om statens understöd i form af årlig inlösning af ett antal exemplar för våra publika biblioteks och institutioners räkning.

I huru hög grad emellertid Gernandt icke skydde några personliga uppoffringar för detta verk kan man finna af redaktionens slutord i 18:de bandet, hvori meddelas, att totalkostnaden för detsamma varit 1,178,980 kronor och efter afdrag af alla inkomster och utan ränteberegning medförde en ren kapitalförlust af 320,942 kronor. När man så vet, att Gernandt var personligen intresserad med minst 72 procent af bolagskapitalet, så kan man lätt räkna ut, att hvad han än af »Nordisk Familjebok» skördat, icke är det åtminstone »guld och gröna skogar».

År 1889 började utgifvandet af *Gernandts Konversationslexikon*, den bekanta förkortade editionen af »Nordisk familjebok».

Sedan »Svenska Familj-Journalen» år 1883 öfvergått i andra händer, ansågs namnet »Familj-Journalens boktryckeri-aktiebolag» olämpligt, hvadan firmans namn förändrades till Gernandts boktryckeri-aktiebolag. Samtidigt började affären syssla med civiltryck. Denna verksamhetsbransch utvecklades så, att tryckeriet år efter år måste utvidgas till såväl personal som maskiner och andra inventarier, år 1887 tillfogades en litografisk afdelning, 1889 upp-

fördes å tomten en ny byggnad, lika stor som den gamla, och då grundaren på ny-året 1893 efter sin så ovanligt driftiga och framgångsrika verksamhet drog sig tillbaka till privatlivets välförtjänta lugn samt öfverlämnade tryckeri-affären till *Iduns Tryckeri Aktiebolag*, hade densamma redan förvärfvat sitt sedan alljämt befästa rykte som en af nordens allra förnämsta boktryckeriofficer.

Till sist må erinras, att direktör Gernandt äfven var den förste ekonomiske grundläggaren af den välbekanta *Stockholms-Tidningen*. Bland yttre utmärkelser har han hugnats med Vasarden och Litteris-medaljen.

Det är ett vackert och betydande lifsvverk alltså, som den 70-årige nu kan blicka tillbaka öfver från den lugna skrifbordsvrån bland de kära egyptologiska samlingarna i hemmet vid

Strandvägen, dit många erkännsamma lyckönskningar helt visst stämma möte på, C. E. Gernandts hedersdag.

J. N-G.

FRU MARE. SKISS FRÅN DALMATIEN AF KARIN JENSEN.

ALLA SJÄLARS DAG stundade. Ingen tjock, gulgrå dimma, ingen isande bora, intet oafärligt sipprande regn. De lätta blåaktiga dunsterna, som under natten stått öfver öarne och hafvets ändlösa, blanka yta, de lyfta sig för den första morgonbrisen och sväfvade som luftiga slöjor hän öfver vattnet. Och ur dessa flyende slöjor skymta fram först fiskebåtarnes stora fyrkantiga segel, sedan de spridda öarnes bergkammor, disigt grågröna och ännu otydliga i konturerna. Så klyfves mähända töcknet af någonting stort och skyhögt och bländade hvitt — det är de väldiga, buktande segelmassorna på en bark, som långsamt och majestätiskt drager förbi. Det börjar skimra och glöda öfverst på bergjätten Biokovo, som dyster och kall stupar rätt ned i hafvet, ett bjärtgult sken, sedan starkt och bländade, flödar ut öfver fastland och öar och den djupgröna hafsytan, som sakta häfver sig.

Solen bryter segrande fram, och där nyss himmel och haf smälte samman i dimsvept outgrundlighet, ligger plötsligt den långsträckt öen Brazza, utmed hvars steniga stränder vågorna bryta sig och kastas tillbaka som grönskimrande skum. Dess hvitglänsande kalkberg resa sig höga och otillgängliga mot den molnfria himlen; de nedre sluttningarne klädas af gråskiftande olivlunder. Så följer vinplantering efter vinplantering, täta och rika, omväxlande här och där med låga fikon- och mullbärsträd, ända ned till hafvet, ända in i viken, vid hvars klippiga strand de hvitmenade husen i byn San Giovanni blänka i morgonsolskenet.

Alla själars dag stundade.

Inne i det lilla envåningshuset, hvars rankomslingrade fönster blicka ut öfver den gungande, glittrande hafsytan, med det vänliga Spalatos husrader i fonden, är det fru Mare Kargotic, som för spiran. Den, som ej ser det, kan höra det. Hela San Giovanni hör

MINNESKRANSARNE VID PROFESSOR HALLSTRÖMS BEGRAFNING. FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

UR AUGUST STRINDBERGS FOLKLUSTSPEL »MIDSOMMAR» PÅ SVENSKA TEATERN. FOTO FÖR IDUN AF A. RYDIN.
1. I FÖRSALONGEN. 2. I LÖFMARKNADEN. 3. DJURGÅRDSSLÄTTEN. (SE »TEATER OCH MUSIK»!)

det ibland, ty San Giovanni är inte stort, och den manhaftiga fru Mare har en kraftigt ljudande stämma. Stundom för hon också ett mycket kraftigt språk. Hennes herre och husbonde — husbonden är han, så länge han inte är hemma — seglar omkring ute i vida världen på sin vackra brigg »San Christoforo» och visar sig, om lyckan är god, en gång om året hemma på landbacken.

Medan kapten Luka Kargotic därute på villande haf kämpar mot svåra stormar eller ligger i många dagar för tröslös vindstilla eller väntar på återfrakt i någon sjöhamn tusen mil bort, är fru Mare den, som styr och ställer i huset och får dragas med otaliga omsorger och bekymmer. Och då händer det förstås, och det inte så sällan, att någon liten ofridens dämon hviskar henne i örat, att, medan hon sliter och släpar, gör sig kapten Luka

glada dagar och roar sig tappert på sitt håll i den hamn, där han senast stigit i land. Hvad fru Mare då gör, när sinnet rinner på henne — därom kunna barnen och tjänarne berätta åtskilligt. Är hon vid dåligt lynne — aldrig eljes! — måste hon svära. Det lättar så skönt, påstår hon.

Eljes är hon den snällaste och mest godhjärtade människa i världen. Bra ser hon också ut, fastän hon de senaste åren lagt litet väl mycket på hullet och det kring ögonen ristat sig ett nät af de finaste rynkor. Prätig och ståtlig tar hon sig ut, i synnerhet i helgdagsdräkt såsom i dag. Hon räknar ju heller inte mer än trettiotvå år.

Där ute i den lilla hamnen ligger en ganska försvarlig *barca* och skvalpar för vågsvallet, redan till hälften fylld af de goda saker, som

skördats på fru Mares tegar denna höst. Vin, olja och torkade fikon utgöra lasten, och båten måste vara färdig och klar till affärd vid middagstiden för att ge sig öfver till Spalato, där lasten skall flyttas ombord på ångaren, som går till Triest.

Den äldste gossen, som heter Luka efter fadern och redan fyllt tolf år, har i skolan lärt sig läsa och skriva — hvilket tyvärr icke gäller om fru Mare — och antecknar med viktig min hvarje fat, som rullas ned i båten. Hans sju yngre syskon sitta i något defekt morgontoalett på gården med sin morlakkiska piga och äta frukost, torra fikon och bröd och vatten för den, som så önskar. Drängarne bullra ifriga och brådslande med faten och lädorna, och två tjänsteflickor ligga och skura. Ty alla själars dag faller i år på en måndag; därför blir det två helgdagar

en »pressens mässa» eller basar, som skall afhållas å Kgl. teaterns scen och salong och arrangeras i Gustaf III:s stil. Denna senare fest, hvars afslutningsnummer innebär en clou af praktfullaste och pikantaste art, hvars innebörd vi dock ännu ej kunna röja, torde i den guldkimrande lokalen — heltvisst den charmantaste festlokal i Norden — blifva af en alldeles enastående effekt.

Ja, detta är ytterkonturerna af »pressens vecka»; det vackra programmet har tvifvelsutan redan väckt ditt intresse, ärade läsare, och förmodligen lär du ej utebli från festligheterna.

Deras smakfulla ram skall tjusa ditt öga och deras behjärtansvärda syfte värma ditt sinne, så att du kommer att njuta dubbelt af nöjet att bevista dem.

När sedan sommaren är inne och du ligger i din hängmatta ute på landet med de nyss anlända tidningarna som sällskap, skall du förvisso med glädje erinra dig den angenäma afslutning på vårsäsongen, som journalistikens män beredde dig medels sin »vecka».

ETT KAPITEL UR EN SKALDS HISTORIA. FÖR IDUN AF VERMIO.

FORTS. FRÅN FÖREG. N.R.

FAST DET kunde nog hända ibland, när de andra slagit sig ned på någon riktigt treflig fläck af gräsmattan under lindarna längst ner i trädgården, att han kom och kastade sig ned bredvid dem, stack in med små retsamma anmärkningar om det, som lästes högt, och gjorde syster Augusta nästan riktigt förtredad genom att ta nystanen ur hennes korg och kasta åt Fylax till att apportera. Hvad Greta beträffade visste Sten Ivan till en början inte riktigt, hur han skulle behandla henne. Hon hade visat tydliga ansatser till närgångenhet, hon ansåg förmodligen, att deras förhållande var det samma nu som under barnomens kamratskap, och förstod icke, att han blifvit en helt annan i proportion till henne än förut. Först tänkte han nästan alldeles ignorera henne, lugn i sin öfverlägsenhet. Men så ville han allt bra gärna, att hon skulle förstå också, hur öfverlägsen han var, han kände ett visst irriterande behof att få »stuka till» henne riktigt en gång. Det var icke utan, att det blef till en hel liten »själsstrid» inom honom, nog inte af den storslagna art, som egentligen borde utkämpas inom en personlighet af hans kaliber och — jag höll på att säga »för att» — bringa världen till beundran. — Så hände det en dag, att han i djupa dikteriska funderingar kom drifvande förbi henne, där hon låg i hängmattan borta i lindarnas nörn och läste i en bok. Och när hon fick syn på honom, ropade hon: »Ah, kom hit och gunga mig litet sakta, medan jag läser, så är du snäll, Sten-Ivan.» — Sten-Ivan fäste ögonen på henne med blicken full af isande oförståelse. — »Ja, kom du, Sten-Ivan så får du litet sysselsättning också, du har trafvat omkring här länge med händerna på ryggen nu, har jag märkt.» — »Tror du inte man kan göra någonting, för det man går med händerna på ryggen?» — »Jo bevars. Kanske du håller på med att smälta maten? Nå, så gå inte nu, Sten-Ivan! När det är dig jag talar med, är det naturligtvis den andliga maten jag talar om, den starka andliga råbiffen, stoffet till din nya bok.» — »Du är alldeles ovanligt spirituellt och smakfull i dina uttryck, Greta!» — »Don efter person, min herre, »snille och smak» oss två emellan. Förresten tycker jag, att jag uttryckte mig! något kraftigt å la, låt oss säga, Strindberg. Och det borde väl duga?» — »Skulle det där vara meningen som ett hugg åt Strindberg, kan jag

tänka?» — »Alldeles icke, jag beundrar honom, så det skulle snarare vara ett beröm åt mig själf.» — »Jaså, du beundrar Strindberg. Ja, naturligtvis. Hans historiska historier äro ju på högsta modet inom den pensionatbildade världen.» — »Nej du, icke dem. Men hans ungdoms verk höra till det, som jag älskar mest af svensk litteratur.» — »Såå. Nå hvad är det du älskar så mycket i dem då?» — »Åh, alltsammans. Fast allra mest klarheten tror jag, fastheten. Det är, det är, jag vet inte, huru jag skall uttrycka mig. Jo, det är, som vore hvar-enda flick af ordens klädnad gjuten intill hans klara, skarpa tanke. Det finns inte ett veck, som går ut i tomma luften, inte ett uns af påhängd grannlåt.»

Sten-Ivan såg på Greta. Han fick något litet af samma förnimmelse, som då han hört om hennes »italienarlit». Men hon måste stukas. — »Hvad menar du med påhängd grannlåt,» sade han. »Är det allt, som du inte genast kan begripa, mystik t. ex.?» — »Nej bevars. Det finns mycket, som det kan vara en tjusning att arbeta sig till att förstå, mycket, som ligger öfver min naturliga tankevärld, men som jag älskar, när jag väl kommit in i det. Fast så finns det ju också många »underbara»

men så hade han fått farten riktigt i gång, och då tyckte hon, det var muntert. Hej, det gick, så det susade efter det. Där stod en buske bredvid, den piskade om henne med sina kvistar i förbifarten. Hon nappade löf ur trädkronan, när hon kom som högst, och kastade dem på Sten-Ivan. — »Bravo, Sten-Ivan, du är visst inte så klen i armarna ändå!» — »Jaså, du tycker det är roligt. Nå, det var då inte meningen!» — Han släppte tvärt sitt tag. — »Tänkte du skrämna mig? Nej, vet du, Sten-Ivan! Står det så skralt till med din människokänedom? Då förvånar det mig verkligen inte, att du anser rådligast att breda dimnamnets förklarande slöja öfver dina skapelser!» — Hon hade satt sig upp med benen öfver hängmattans kant och höll själf gungningen i fart. — »Det där var väl riktigt djup-sinnigt sagdt, skulle jag tro. Det är bäst, du aktar dig, Sten-Ivan! En vacker dag kanske jag kommer med ett häfte »Dimdrömmar», som äro dubbelt så »djupa» som dina! Jag skall försöka med saken en gång, då jag har snufva.» — Sten-Ivan hade fått upp en cigarrett och höll just på att tända den. — »Du är omöjlig,» sade han. — »Tackar! Du menar kanske som moster Emma i Stockholm. Hon brukar

alltid säga, att jag är ett stycke gamin.» — »Det var en oväntadt förständig moster.» — »Men gaminer bruka vara kvicka, Sten-Ivan.» — »Nå, så kan du ju vara stolt öfver att höra till det utsökta sällskapet,» Sten-Ivan ryckte på axlarna och gick sin väg. Han vände sig om i alla fall sedan och såg bort mot henne, där hon satt och gungade i hängmattan, så att den lätta, ljusa klädningen fladdrade uppöfver de fina små vrästerna. — »Det är bara skada, att hon skall vara så — vara så — ja, hon är verkligen ett stycke gamin.»

— Sedan dess måtte Sten-Ivan emelertid totalt glömt bort sin kränkta stolthets bud att ignorera Greta. De kommo nästan aldrig i hvarandras närhet, utan att råka i ordskifte. Först hade det varit det påbegynta resonemanget om Strindberg och om modern mystik, som återupptagits och utvecklats under skarpa sammanstötningar. Sten-Ivan hade känt sig högst förvånad öfver att finna Greta så hemmastadd bland allehanda den nyaste tidens människor och deras idéer. Visst var hon betydligt ensidig i sin uppfattning, hade sådana där föräldrade »sundhets-» och »rätts»begrepp om allting. Inte så ohjälpligt föräldrade förstås som de andras, men i alla fall så, att hon icke kunde förstå och erkänna, att den enda rättsnormalen för en människa och i all synnerhet för en »öfvermänniska» vore hennes egen »fria» uppfattning. Mest irriterade honom likväl den fullkomliga brist på förståelse, hon alltjämt fasthöll beträffande hans egen verksamhet, hon kunde visst aldrig inse, hvilken lifssak diktandet var för honom. Hon kom och frågade ibland, om han inte skulle sluta upp med den där förströelsen snart och börja göra litet nytta. Ibland trodde han nästan, att hon helt och hållet betvivlade hans skaldebegåfning. »Hans! Näja, det kunde ju också göra detsamma, hvad hon trodde. Hon var ganska kvick, ibland så pass, att det nästan kändes obehagligt; hon kunde pladdra bort en stund emellanåt, som han uttryckte det för sig själf, pladdra

muntert och vara behagligt täck, medan hon pladdrade. Så hon dugde godt till att förströ honom på lediga stunder. Det var naturligtvis inte bara litterära idéer, som sysselsatte dem under deras samspråk. De kommo in på alla möjliga och omöjliga områden, men många gånger blef det bara skämt och lek af. »Barnsligt,» tänkte Sten-Ivan. »Fast det kunde väl också vara en nyttig omväxling med allt tankens och fantasiens arbete.» — »Jag tror herr skalden håller på att bli både fet och rödblommig, trots allt det tärande själsknoget,» sade Greta en dag, då de voro på väg genom skogen ned till ångbåtsbryggan för att hämta posten. — »Fet,» sade Sten-Ivan, »har jag blifvit fet?» Han kände sig obehagligt berörd. Greta förstod genast, hvad han kände. »Ja, saken börjar bli allvarsam,» svarade hon. »Håller du på som du börjat, kommer du inom loppet af fjorton dagar att sakna hvarje spår af det intressanta i ditt yttre, stackars min Ivan! Hon lade hufvudet på sned, det kom något så innerligt deltagande i det allvarliga tonfallet. Det var nu också för galet, att hon skulle stå just så, att solstrålarna föllo henne rätt i ansiktet, gåfvo värme åt dess leende, kommo hvarje fint litet drag att

Pressens Vecka

STOCKHOLM

23 - 31 MAJ.

saker, där platt ingenting är att förstå!» — »Skulle det vara en pik åt mig?» — »Det får du ta' det, som du har samvete till! Men å propos det, så låg jag just nyss och tänkte, att den här boken, som jag nu läser, kunde vara nyttig att studera för en ung författare som du.» — »Hvad är det för en?» — »Romerska dagar.» — »De gamla historierna!» — »Gamla! Sade du gamla, Sten-Ivan? Hvad tror du då, man skall kalla dina »dimmiga drömmar» om en tretti år? Tror du någon skall minnas dem då, Sten-Ivan, tror du, att någon skall minnas dem om en tio år, säg?» — Greta hade dragit upp nätverket för ansiktet och låg och kikade på Sten-Ivan genom det. Den ena foten låg ut öfver hängmattans kant, så näpet liten den var i den låga gula skon nedanför den svarta strumpan. Så flicklik och lätt hela varelsen låg där hopkrupen. Det var en eggande retsamhet i ögonen och en smittande munterhet i det gäckande tonfallet. Sten-Ivan gick från gången, där han stod, bort öfver gräsmattan till henne: »Är ni ohöflig, mademoiselle,» sade han, »hämnden vakar.» Han fick tag i hängmattans rep och började gunga Greta. — »Sten-Ivan!» — Hon gjorde en rörelse för att komma ut,

1. »UPPBOSTENEN» DRAGES AF 400 DALAMÄN ÖFVER DALÄLFVEN NÄRA UPPBO. 2. VID FRAMKOMSTEN TILL LISSELÅSEN. FOTO FÖR IDUN AF O. SUNDBORG.

träda fram, lyste i ögonspeglarne. »Du skulle springa litet, Sten Ivan. Det kunde nog hjälpa en smula. Försök och tag fatt mig nu!» Hon gjorde ett par små graciösa, nigande språng baklänges. Och Sten-Ivan kom verkligen efter henne. Då vände hon om och sprang undan mellan stammarne, snabb och vig som en ekorre. Men Sten-Ivan var flinkare och uthålligare än någonsin. Så tappade hon plötsligt den ena skon, trampade i väg med några haltande hopp, fick foten midt på en skarp rotknut och tvärstannade med ett litet utrop af smärta. Då var Sten-Ivan ifatt henne, och innan hvarken han eller hon riktigt visste, huru det gick till, hade han tryckt en häftig kyss midt på hennes läppar. »Men,

igen. »Gif mig skon, den ligger där borta!» — Sten-Ivan lydde. — »Skall jag sätta på den?» — »Nej, jag betackar mig.» — Hon fick på skon och tog ett steg, men stannade så och bet ihop läpparne. — »Gif mig din käpp — nej, det behöfs inte, det eländet duger inte till att göra någon nytta.» — »Har du gjort dig illa?» — »Asch, ingenting att tala om,» hon blef emellertid stående. — »Skall jag hjälpa dig?» — »Nå, så kom hit. Det finns väl ingen annan råd.» — Sten-Ivan gick fram till henne och ställde sig framför henne. — »Väntar du på något?» — »Jag väntar på, att du skall låta ditt sinne med en liten örfil.» — Greta såg honom in i ögonen, där låg något

pojaktigt oförskämdt i blicken, hon måste skrat- ta. En liten smula rod- nade hon också. — »Du är så fräck, så det lönar inte mödan,» sade hon. »Men jag begriper inte, hur du kunde understå dig.» — »Det skulle vara ett straff för din näsvis- het.» — »Jaså, jag skall straffas kantänka. Nu kan du ju emellertid till straff för ditt straff få släpa mig hela vägen hem, för jag tror nästan, jag har vrickat foten.» — Sten-Ivan tog sitt parti, fick Greta på sina armar, trots alla hennes protester, och bar henne bit för bit hem. »Du är lätt som en kattunge,» sade han. — »Håll dig bara tyst och höf-fig! Det är ännu inte för sent att få en örfil!» — »Du får gärna ge mig två, men då skall jag också ha en kyss till i bäre- lön.» — »Nej, nu kan det vara nog med när- gånghet!» Greta höll

på att bli ond på allvar. Och så fort hon fick Kri- stian i sikte ute på en åker, ropade hon åt honom att komma och aflösa Sten-Ivan, som inte orkade längre! Sten-Ivans protester gagnade till intet. »Du kan gå och hämta posten!» — Han fick loma i väg. Men under de närmaste dagarne, då Greta måste hålla sig inne med bandage om foten, visade han sig som en så höfviskt uppmärksam sjukbe- sökare, att han fick förlåtelse mot löfte att aldrig vidare göra försök till några som helst oförsynt- heter. Han lofvade det med två fingrar högtidligt i vädret, och han suckade i detsamma så djupt och och såg så olycklig ut, att Greta måste gapskratta.

Emellertid gled dagarne undan. Regniga dagar, då man satt kring matbordet i stora salen och kände sig kuslig, kröp in i salongen eller de privata rummen och alltjämt kände det som något vore, som det icke borde vara. Soliga dagar, då man arbetade ute, åt ute, läste högt ute, höll sig ute, ända tills man började bli frusen om kvällarne, var glad och lätt till sinnet, bara det inte blef för stekvarmt, då kom dåsigheten och hängde sig i lederna. Sten-Ivan började allmera hålla sig med de andra, mest naturligtvis med Greta. De fortforo med sina varma debatter. Nya ämnen sagnades aldrig. En gång hade hon sluppit in i hans rum, och sedan de-s fick han sina fiskar varma för både »Tokayer», »Vällust», Mæterlinck och Cleo de Mérode, — »Märkvärdigt hvad 'herrar öfvermänniskor' tyckas vara allmäntmänskliga i sina sensationer,» sade hon. »Det är väl kvantiteten, som skiljer dem från andra dödliga. Ju större galenskaper, dess högre på skalan, inte sant, Sten-Ivan?» — »Hur var det gamla Pettersson i litteraturhistoria sa' nu i skolan. Man äger inte snille bara för det man är galen, sa' han!» En annan gång kunde hon säga med en skämtande retfull beundran: »Tänk, att stå så högt som du, Sten-Ivan, utan att ha gjort ett enda dugg åt saken!» Hon stack ofta åt honom för hvad hon kallade hans öfvermånsklighefunderingar. Ibland höll han till och med på att förlora humöret. Han trodde nu en gång på sin »gnista», var viss på sitt andliga adelsmärke, som höjde honom öfver hopen, och man fick inte fara allt för hänsynslöst fram med hans känslor i det fallet. Han fälde likväl förvånansvärdt mycket af Greta, mera kanske, än han skulle tålt af någon annan. Men efter hand kom det som en förändring i Gretas väsen, det blef mera allvar i hennes kritik af hans idéer, hon slog icke så lätt som förr öfver i en skämtsam ton. Sten-Ivan tyckte inte om förändringen.

(Forts.)

»HVI SUCKAR DET SÅ TUNGT UTI SKOGEN?» TABLÅ FRÅN BASAREN I LJUNGBY. E. ELFSTRÖM & C.O. FOTO.

»SKYDDSÄNGELN». TABLÅ PÅ LJUNGBY-BASAREN.

FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN. FOTOGRAFIER FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

1 OCH 2. PÅ HÄSTGÅRDENS KASERNGÅRD UNDER PRISRIDNINGARNA (SE TEXTEN UNDER DAGSKRÖNIKAN). 3. LÖJTNANT CARLBERG I HOPPET. 4. LÖJTNANT C. VON HORN I RINGRÄNNINGEN. 5. BLAND PUBLIKEN PÅ DJURGÅRDSSLÄTTEN. 6. RYTTMÄSTAR G. W. ÖRNS PHAETON (BESTYRELSENS HEDERSPRIS). 7. DIREKTÖR A. R. BILDT I SIN DOGCART (1:A PRIS). 8. GODSÄGAREN D. DICKSONS DOGCART (1:A PRIS). 9. RYTTM. FRH. HERMELINS VAGNSHÄSTAR MIRZA OCH SONJA (2:A PRIS). 10. GREFVE CL. VON ROSEN MED GREFVINNA I DERAS PRINCESSCART (1:A PRIS). 11. LÖJTNANT D. GIBSON PÅ GITANA (2:A PRIS). 12. GRUPP AF PRISDOMARE (SE TEXTEN). 13. GRUPP AF I KADRILJEN DELTAGANDE DAMER, 14. FRÖKEN GJESTVANG MED SÄLLSKAP. 15. HEMFÅRD FRÅN TÄFLINGARNA.

UR DAGSKRÖNIKAN.

FRANZ HJORTSBERG.

tillbaka var H. en nitisk medlem i döfstumföreningen. Hjortsberg sörjes närmast af brorsbarn och anfölvandter samt många vänner.

BELÖNING ÅT TJÄNARE. Liksom hufvudstaden har en förening för lifränta åt tjänare, existerar en dylik äfven i Göteborg, men med den skillnaden, att den senare tillika utdelar belöningar i form af diplom och smärre penningbelopp, något som äfven framgår af institutionens namn: »Föreningen för belöningar och lifränta åt tjänare.»

Föreningen hade härom dagen föranställt en dylik utdelning i Handelsinstitutets högtidsaal, hvar vid föreningens ordförande, dr von Sydow, lämnade en redogörelse för föreningens verksamhet. — Föreningen bildades den 6 maj 1896 efter förebilden af »Belönnings och Forsörgelseföreningen for Tjender i Köbenhavn og Omegn». Dess ursprungliga ändamål var beredande af lifränta åt tjänare; men den ombildades ett par år senare i sådan riktning, att äfven belöning och diplom för längre och hedrande tjänst skulle kunna utdelas, äfven där lifränta ej behöfde komma i fråga. Denna gren i föreningens arbetsplan har ock rönt en stor tillslutning från allmänhetens sida. Sålunda skänkte afidne konsul W. Röhs på sin tid föreningen en gåfva af 5,000 kr. Genom olika bidrag såg sig föreningen i år i stånd att utdela 1,715 kr. i poster om 20 och 15 kr. insatta i sparbanksböcker som ett litet understöd och uppmuntran. Därjämte utdelades jämte den lilla penningbelöningen ett diplom.

101 tjänare, som undfingo belöningen, voro närvarande. Vi meddela i dagsnumret porträtten af de båda tjänarinnor, som belönades först.

Gustafva Andersson, som ännu vid 80 års ålder är kvar i den familj, hos hvilken hon tjänat i 38 år, föddes i Nerike den 24 okt. 1820. Tidigt började hon sitt tjänande kall. »Jag har stått vid spisen, sedan jag var så liten, så jag behöfde pall för att räcka upp,» säger hon själf. Efter ett par olika tjänster kom hon år 1855 till konsul A. R. Kullman i Uddevalla, var där i 7 år och flyttade sedan, i oktober 1862, till den plats hon ännu innehar, nämligen hos en dotter till konsul K. Sålunda har hon i själfva verket tjänat i 45 år inom samma familj. Naturligtvis taga de långa arbetsåren ut sin rätt, och gamla Stafva får ofta hålla sig på soffan i sitt rum. Men dessemellan träffar man henne på hennes gamla post vid spisen, säker och trygg som i sin krafts dagar, och där trifs hon ock allra bäst.

BAKOM FLORENS GALLER.

SOLEN ÄR LIKSOM mannen en stor kvinnodrykare. På samma gång hon, för att citera en skalds fras, »kysser lif i skog och sjö», kysser hon äfven kvinnornas kinder och läppar, och gör det vissa årtider så grundligt, att dessa hennes ömhetsbetygelser sätta märken af s. k. »solbränna» i damernas ansikten.

Det är särskildt i den kritiska vårbrytningstiden hon bär sig så opassande åt, hvidan damerna på

GUSTAFVA ANDERSSON.

ANNA DAVIDSSON.

Den, som vid belöningarnas utdelande kom därnäst i raden, var gamla Stafvas vän och kamrat i lust och nöd, *Anna Davidsson*, som tjänat i samma familj sedan 32 år tillbaka. Hon är född i Varberg den 23 oktober 1846 och kom redan vid 22 års ålder i sin nuvarande tjänst. Hon är liksom den äldre kamraten en afhållen och aktad tjänarinna.

CLARA TSCHUDI, den framstående norska författarinnan, vistas sedan någon tid tillbaka i hufvudstaden i och för idkande af biblioteksstudier. Vid ett besök, som fröken T. häromdagen aflade å Iduns byrå, lofvade hon att framdeles sända oss ett par skildringar i brefform af sina intryck från den svenska hufvudstaden — skildringar, hvilka helt säkert genom skärpan och friskheten i den norska författarinnans temperament komma att blifva af stort intresse för vår läsekrets.

FRAN HÄSTUTSTÄLLNINGEN. Stockholm har i dessa dagar haft sin årligen återkommande hästutställning, hvilken denna gång varit ännu mer storartad och lyckad än något föregående år, hvar till nog ej minst bidragit det härliga värväret. Af detta begagnade sig äfven vår fotograf för att taga alla de vackra bilder, som pryda dagsnumret. De förträffliga fotografierna med sina underskrifter torde tala för sig själfva, och vi vilja endast komplettera med några ytterligare »kända namn». Så se vi på n:r 1, från vänster räknadt, kapten Palm och, inbegripna i samtal därbredvid, major Wolde-mar v. Rosen och generalmajor G. F. Gyldenstolpe. Därefter märkas hofstallmästaren Rudebeck och riksmarskalken v. Essen samt längst till höger hertig d'Otrante, i samspråk med fröken Carleson och grefvinnan Wachtmeister.

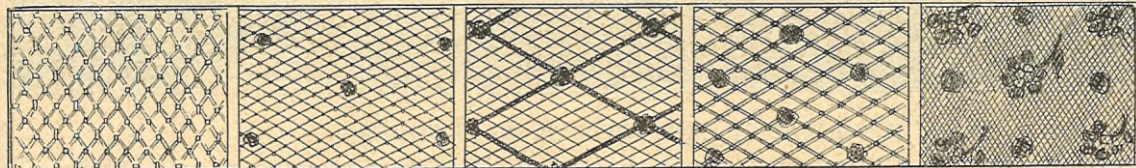
På bilden n:r 2 syns till vänster fru Hjorth, f. Markstedt, öfverste Löwenhielm samt fröknarna Sjöcrona och Rudbeck. Till höger står major Kock med söner. Till vänster på bilden af greve Ol. v. Rosen med grefvinna (n:r 10) igenkänna vi godsägaren J. Philipson, frih. Wrangel v. Bremer samt frih. Falkenberg. På bilden n:r 12 synas från vänster till höger: grosshandl. C. Bengtson, kabinettskammarherren, frih. Cederström, godsägarna Abrahamsson och Grewesmühl, greve Lewenhaupt samt godsägarna Lindström och Rietz.

FRÅN EN TONSKALDS LIKRUM. Det var, som man kunde förutse, en rik gärd af blommor, hvarmed minnesgoda vänner och beundrare till

österländskt manér söka skydda sin hy af snö och purpur bakom konstmässigt väfda flor.

Man skulle ju kunna tro, att de vore helt oskyldiga, när de tätt sluta sig till kvinnornas ansikten; men nu är det tvärtom bevisadt, att dessa fina nät med sina skiftande färger och mönster innebära lika många faror för ögonens synnerver.

En sakkunnig person har meddelat oss några prof på dylika skadliga florsorter, som vi här afbildat till våra kvinnliga läsares tjänst, på det de må taga sig i akt, när de nu i vårmånaden ämna beslöja sig mot solkyssarna.

Ryskt flor. Nästan oskadligt. Svart.

Punkteradt med öppna masker. Något skadligt. Svart.

Rutigt med svarta smårosetter. Bör undvikas. Hvitt.

Gröfre masker med större närlägnade rosetter. Mycket skadligt. Svart.

Med svarta blommor och hvita mellanpartier. Ytterst farligt. Hvitt.

NÅGRA PROFVER PÅ SKADLIGA FLORSORTER.

HYLIN & CoS

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEDELJ

Försäljes i våra butiker

12 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

professor Ivar Hallström smyckat de rum, hvori den afidne mästarsens stoft hvilade, innan det fördes till templet att jordfästas. Vi meddela i dagsnumret en bild af de samlade kransarne, tagen på begravningsdagen. Högst upp till vänster synes drottning Elisabeths af Rumänien praktfulla krans af hvita syrener, liljor och kamelior och med hvita band, som buro inskriptionen: »Aus dankbaren Herzen». I midten synes konungens ej mindre vackra krans af rosor, orkidéer och hvita liljor och med å banden tryckt: »Tack för många års trofast tillgifvenhet!» Till höger kronprinsens krans af hvita tulpaner och orkidéer.

MINNE AF SLAGET VID UPPBO. Så snart tillräckliga medel insamlats, är meningen att vid Uppbo i Dalarna resa en minnessten öfver Eric Carlson Vases förjagande 1470. Själva stenen har just i dagarne flyttats från Grycksberget till sin nya plats af 400 starka socknemän under ledning af kapten F. Schenström. Efter framkomsten till målet hölls ett kort föredrag om slaget vid Uppbo, hvarefter kapten S. tackade för den beredvillighet och det varma intresse sockenboarne visat genom att så mangrant deltaga i stenens förflyttning. Idun är i tillfälle att presentera ett par bilder från den egendomliga transporten, af hvilka den ena framställer broöfvergång invid Dalälven nära Uppbo, den andra framkomsten till Lisselåsen invid allmänna landsvägen.

BASAREN I LJUNGBY till förmån för obildbara idioter, som nyligen försiggick under stor tillslutning från allmänhetens sida och äfven var besökt af länets höfding, Ch. E. von Oelreich med fru från Växjö, är framställd i vårt dagsnummer medels två bilder, hvilka vederbörande benäget ställt till vårt förfogande.

Den ena illustrationen återger en täck barngrupp, arrangerad som tablå till Malmströms bekanta dikt »Hvi suckar det så tungt uti skogen?» den andra bilden är betitlad »Skyddsängeln».

ALLA LIKT GÅTOR VANDRA.

MÄNSKOR komma och människor gå,
ingen är lik den andra.

Ingen mäktar du helt förstå —
alla likt gåtor vandra.

Lugna vågor och tvära stup,
lust och gnagande smärta,
klingande skratt och mörka djup
trifvas i samma hjärta.

PONTUS HOLMBERG.

Till våra stockholmsprenumeranter

medföljer som bilaga till dagens nummer af Idun ett prospekt om »Ett bergluftsbad» i Stockholms skärgård.

SVENSKA KURORTFÖRENINGEN

HJO KURANSTALT. 1 juni-1 september. Naturskönt och sundt läge i Guldkroken vid Vettern. Villabostäder. Alla vanliga badformer: Gyttebad, Tallbarrbad, Nauheimerbad. Dietkurer. Musik af utmärkt kapell 20 juni-20 aug.

MEDEVI. 1:sta termin 6 juni-11 juli. 2:dra termin 14 juli-18 aug. Intendent: Docenten Dr: Alfred Levertin, Stockholm. Sveriges äldsta hälsobrunn, belägen nära sjön Vettern, 18 kilometer norr om Motala. Gyttebad efter Loka mönster samt andra brukliga bad. Dr: Hellstenius behandlar magsjukdomar. Sjukgymnastik och massage. (Direktör A. Wigert) Prospekt genom Brunnkontoret, Medevi. Rikstelefon.

Öppet 24 maj till Nauheimerbad med flytande kolsyra. Begär prospekt in i september. Intendent: Dr: Fr. Odénius, Stockholm. **Mösseberg** Kamrerkontoret, Falköping-Ranten. 1,100 fot öfver hafvet, d. ä. lika högt som Jämtländska kurorten Mörsil.

NORTELJE HAFSBADANSTALT Saison 10 juni-1 september.

Vidberömda Gyttebad och Tallbarrbad jämte öfriga brukliga badformer. Synnerliga vackra resultat vid behandling af **Rheumatism.** - Vacker natur med vidsträckt promenader. Sunda bostäder med landligt läge. God restauration; billiga lefnadskostnader. Utmärkt musik. - Ansökningar till fria bad insändas före 15 maj. Läkarevården bestrids af Doktor A. Brandt. Kamrer Th. Ohlson expedierar beställningar å rum och badtimmar samt öfversänder prospekt, som äfven erhålles å Turistföreningens byrå i Stockholm.

Öppen 17 juni-24 augusti. Läkare: Prof. Dr: C. Sundberg, Vestmannagatan 4, STOCKHOLM. **Ragunda** Vattenkuranstalt och hälsokälla. I sydöstra Jämtland, 7 km. från Ragunda Järnvägsstation, vid Indalsälven. Prospekt genom Badkamreraren K. O. ERIKSSON, Hammarstrand.

Ronneby Saison 1 juni-31 aug. Intendent: Docenten Dr: John Sjöqvist, Sthlm. Naturskönt läge nära Östersjön. Fullständiga prospekt gratis och franko genom **Brunnskontoret.** **Brunn.** Storartade anläggningar. Starkaste järnkällor. Utmärkta gyttebad. Stålbud och hafsbud.

Strömstads Hafskuranstalt. Säsöng 1 juni-15 september. Angenämaste hafskurort. Sedan gammalt berömd för sina goda gyttebad. Strömstads gyttebad fäs endast här. Nauheimer, Kreuznacker och andra brukliga bad. Alla andra lämpliga behandlingsmetoder. Flera läkare. Bästa läghet till fiske och segling. Goda, billiga bostäder och restaurationer. Laholmens restaurant i är ombygd och utvidgad; flera stora matsalar, kafé, smör och stora verandor. Billiga lefnadsvillkor. Goda kommunikationer. Socialhuset är nyrestaurerat. de gamla verandorna utvidgade och två öfre nybyggda. En afdelning af Kongl. Hofkapellet i Stockholm under anförande af Direktör Stanek spelar större delen af sommaren vid badorten. Acetylengasverk för hela staden i är anlagt. Anbåtsförbindelse dagligen med Göteborg och Kristiania; 2 gånger dagligen med Fredrikshald; (1½ tim. inomskärs). Från Prästebakke station 2½ mil god landsväg. Badintendenten Dr: Osk. Johansson, adress Strömstad, besvarar medicinska förfrågningar. Rumförhyrning, upplysningar, prospekt, jämte vyer kostnadsfritt genom **DIREKTIONEN.**

Söderköpings brunn och bad. Säsöng 1 juni-1 september. Intendent: dr: SVEN WALLGREN, till 1 juni adress Stockholm. Prospekt erhålles från Brunnkontoret på begäran.

Östersjöbadet **VISBY.** Prospekt: Resebureau i Operahuset, Stockholm, & Kamrerkontoret i Visby. Mildt ö-klimat! Yppig, sydländsk natur! Tidsenliga förändringar! Medicinska upplysningar: Öfverläkaren Dr: Kallenberg, Blasieholmsg. 3, Stockholm. Fullständig Brunn- och Badanstalt. Intendent: Prof. Hultkrantz, Upsala. **Jemtland.** Prospekt från Kamrerkontoret, Ytterån, och från Svenska Turistföreningen, Sthlm.

Brages råntor för delaktiga. Ingen förvaltningsavgift. BRAGES Hufvudkontor, 12 Kungsträdgårdsg. Stockholm. **Högstedt & Co** 32 Regeringsgatan 32 - Stockholm - Specialitet: **Bordeaux- & Bourgne-viner** Billiga priser.

Vid Vättern och Omberg i härligaste natur **Borghamns Turisthotell.** Godt bord. Propra rum. Varna och kalla bad. Tillfälle till rodd och fiske. Rikstelefon, adress Borghamn. (G. 1569) **Undervisning i linnesömnad.** Nya elever mottagas. Karin Egnér, Styrmansg. 21, 2 fr. Riks 3580.

Metallfabriksaktiebolaget **C. C. SPORRONG & Co** 23 Regeringsgatan 23 STOCKHOLM. Utför: förgyllning, försilfring, förnickling samt renovering af antika och moderna metallarbeten.

Till Munvatten mot tandsjukdomar; till gurglingsvätska och värmande omslag mot hosta och halsjukdomar, äfven då de äro af tuberkulös art; mot liggsår, yttre skador m. m. m., är dr: P. Håkansson Salubrin det bästa och verksamaste medel. Med hvarje flaska Salubrin följer beskrifning om Salubrins utspädning och användning för de olika ändamålen. Allmänheten varnas mot efterspänningar af fabrikkatet. Solubrin tillhandahålles i parfym-, speceri- och färgaffärer. Parfyllager hos **GEIJER & Co, Stockholm.**

Det bästa hvetemjölet tillverkas uteslutande af **Malmö Stora Valkvarn.**

Vykort från världens största städer, vattenfall, ruiner och tempel m. m., om Ni omgående insänder tydligt adress å vanligt 10-öres bref kort till **J. BERGMAN art. Co.** 3556 State Str., Chicago, Ill. U. S. A.

A. Wilh. Lindbergs Pianoetablissement. Stockholms äldsta pianoaffär, etablerad år 1856. 26 Regeringsgatan, Sthlm. Allm. telef. 5983. Telegrafadr. Piano, Sthlm. Lager af flyglar, pianon och orglar från in- och utlandets förmästa fabriker.

CARL BROMAN & Co Manufakturaffär och Damskrädderi Lager af franska Siden- och Ylättyger. 34 Drottninggatan 34. STOCKHOLM.

P. ERICSSON & Co Hufvudkontor: GÖTEBORG Filialkontor: STOCKHOLM

Guldmedalj å Världsutställningen i Paris 1900. **KALODERMA** • KALODERMA-GELÉE • KALODERMA-TVÅL • **F. WOLFF & SOHN, KARLSRUHE.** Erhålles å Apoteken samt 1:sta klassens Parfymeri- o. Frisér-Affärer. Partilager: Lejonets materialhandel, Malmö.

Skånes Enskilda Bank uthyr i sitt brand- och dyrkfria **Förvaringshvalf** lack mot årlig hyra af 20, 25, 35, 75 kronor, beroende på storleken.

Lars Monténs Neutrala Kärntvål till ylletvätt och Oleintvål till linnetvätt användes lämpligast sålunda: ½ kg. tvål kokas i 2 liter vatten: när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 å 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning vid sköljvattnet hafva 36 å 38 grader. Finnes hos de flesta speceri-handlare samt i mina butik. **N:r 19 Stora Nygatan. - N:r 29 S:t Paulsgatan.** Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.

Ombergspensionatet Borghamns Turisthotell öppnas åter den 15 maj för såväl hjälpsöndrar som tillfälliga gäster. Moderata priser. Läget det bästa invid Ombergs fot och Vättern. Se Sv. Turistf. årskrift 1901 sid. 456. Postadr. Borghamn. Rikstelefon fr. d. 10 maj.

Eda Sanatorium och järnkälla i närheten af Charlottenbergs järnvägsstation. Säsöng 10 juni-1 sept. - Naturskönt läge. God restauration. Förträfflig järnkälla. Gyttebad och andra bad serveras. Pris per vecka för rum och mat från 22.75 till 38.50. Prospekt på begäran från Doktor Grill, adress till 1 juni, Falun, sedan Eda sanatorium, Charlottenberg. (G. 106495)

I Grenna Praktiska Hushållsskola mottagas elever å 60 kronor pr månad, för längre eller kortare tid. Efter 6 månaders kurs anskaffas platser. Hel inackordering till moderat pris för familjer och enskilda. Friskt och naturskönt läge. Utmärkt rek. Upplysningar lämnas af Fru Julie Steet, Valhallavägen 35, Stockholm, och Borgmästarinnan Egnell, Grenna. Fru ANNA ERIKSSON, föreståndarinnan.

10 Vykort från "den eviga ungdomens stad" med gammal-historiska vyer sändas omg. om 1 kr. frim. ins. Allm. Tidningsk., Upsala.

Lektyr. Ett antal äldre årgångar realiseras till förtärligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt: Idun 1893 (n:r 1 felas) ..... 2: 25 Idun 1894 (komplett) ..... 2: 25 Idun 1895 (julnumret oberäknadt) ..... 2: 50 Idun 1896 (d:o d:o) ..... 2: 50 Idun 1897 (d:o d:o) ..... 3: - Idun 1898 (med juln.) ..... 3: - Idun 1899 (n:r 92 och julnumret slut) ..... 3: - Idun 1900 (utan julnummer) ..... 3: 50 Iduns julnummer 1894 ..... 0: 20 Iduns julnummer 1898 ..... 0: 50 Barngarderoben 1899 (12 n:r) ..... 0: 75 Barngarderoben 1900 (10 n:r) ..... 1: - Kamraten 1894 (n:r 19 felas) ..... 1: 25 Kamraten 1895 (n:r 7 felas) ..... 1: 50 Kamraten 1897 (n:r 18 felas) ..... 1: 50 Kamraten 1898 ..... 2: - Kamraten 1899 ..... 2: - Kamraten 1900 (n:r 3 felas) ..... 2: - Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ofvannämnda årgångar som önskas. Exp. af Idun.

Våffeljärn hos **G. R. FEYCHTING,** 46 Drottninggatan 46.

Personer, som önska mot högt arvode i kommission till privatpersoner sälja prima Ceylon-te m. m. i original-packningar, behågade meddelas adress, yrke m. m. till S. Gumma-Annonsbyrå, Stockb., i svar märkt "Prima". Fruntimmer med stor bekantskapskrets eller kundrets föredragas. (G. 2305)

TANGENS NYHETER Sveriges största Gardinerfabrik. SVENSKT MÅLMÖ 1896 STOCKHOLM 1897 BERGEN 1898 FABRIKAT

Guldmedalj å Världsutställningen i Paris 1900.

Pellerin's Margarin
är bäst!

Sparkasseräkning

5 proc. ränta.
Nordiska Kreditbanken
8 Drottninggatan 8
Mynttorget 4 Drottninggatan 102

Barnängens

Eau d'Ambre Rosée
och
Extrait d'Ambre Rosé
samt
Savon de Barnängen.

Nya, fashionabla, med utsökt
angenäm och varaktig parfym
samt synnerligen smakfull ut-
styrelse.

Äkta taxvalpar
finnas till salu hos E. J. TURÉN, adress
Grillby. (G. 106519)

Capsuloids

är den bästa järnmedicin.

Hvarför?

Emedan Capsuloids innehålla endast naturligt järn, omsorgsfullt utdraget ur friskt oxblod.

Emedan de vanliga järnpreparaten, såväl piller som mixtur innehålla en mängd stark syra, och därför äro så förstörande för magen och tänderna.

Emedan Capsuloids aldrig innehålla syra, och därför äro lämpliga för äfven den klenaste mage hos gammal eller ung, och de svårta ej tänderna.

Emedan all vår kraft och energi beror på mängden af det naturliga järnet i blodet, och Capsuloids tillföra blodet just den därpå behöfliga kvantiteten.

Emedan hälsa, frisk färg, kraft, energi och god matsmältning samt god sömn utan all fråga är en följd af den riklighet af blod som frambringas genom att intaga Capsuloids.

Emedan allt det järn, som finnes i Capsuloids, genast upptages af blodet, åstadkommer rikligt godt blod och de resultat, som visat sig genom att gifva Capsuloids för hufvudvärk, hjärtklappning, benägenhet för svimning och förstoppning, som så ofta åtfölja blodbrist och bleksot. äro i högsta grad påfallande.

Erhållas i Sverige å alla Apotek å Kr. 2,50 pr ask. Enda fabrik: Capsuloid Company, 81 Snow Hill, London.

Den, som behöfver siden,

torde rekvrirera profer af de sista nyheterna rikhaltigast sorterade lager i svart och kulörta sidentyger till blusar, hal-, sällskaps- och pro... toiletter.
Förändas direkt till privat... meter- och styckevis till fabrikspriser.

E. Spinner & C:i,

förr J. Zürrer's Sidenfabrik, Grundlagd 1825. Zürich.

Barnkläder.

Nyheterna för Våren nu inkomna hos

M. BENDIX,

29 C Drottninggatan 29 C.
5 Sturegatan 5.

OBS! Sändningar för benäget urval expedieras till ärade kunder samt till i landsorten kända personer. Prisuppgifter och tygprover sändas på begäran franko.

Vid rekvisition behöfves endast uppgifvas barnets ålder.

Allm. telefon:
8 68, 47 35,
47 36.

Rikstelefon:
1 79.

Olaus Olssons Kolimport-
Aktiebolag
etableradt i Stockholm 1880.

1:a Anthracit.

Hushållskol. Cokes. Briketter.

Nornans Familj-Symaskiner

äro erkända som de förnämsta.

Prydliga * Lättgående * Lättskötta.

Syr finaste linnesömnad till tjockaste doffel utan omändring af maskinen. Syr knapphål, hälsömnad, broderar, stoppar söndrigt linne. Fullständig undervisning.

Nornans Symaskins-Verkstad,
6 Birger Jarlsgatan 6.

Extra fina rökta Skinkor

(Yorksaltning)

hos

Slakteriaktiebolaget Norrmalm,
Kungsgatan 10, Strandvägen 17, Kungstensgatan 25.

Nyaste & finaste
Parfym
för nåsduken
Perles d'or
Wilhelm Rieger,
Frankfurt
a.M.

Finnes i alla finare
parfymaffärer.

LAGERMANS

Kraft-Skur-Tvål

"TOMTEN"

Generande hårväxt

hörtages för beständigt, (Elektrolyse).
Pate Epilatoire till egen behandling.
Ånga. — Massage. — Electricitet. Ansikts-
bad och Hufvudbad efter amerikansk metod

Fru Fr. Wendrichs

— Filialklinik —
Norra Vallgatan 102, Malmö.

FROMS VELOCIPEDER

OBS! äro utmärkta och af alla, som använda dem, mycket omtyckta för deras stora hållbarhet o. stadiga, lätta gång.
Priserna nedsatta. Begär priskurant.
PER FROMS Velocipedfabriks Aktiebolag
(Kongl. Hofleverantör)

STOCKHOLM, Mäster-Samuelsgatan 34.

Dagligen inkomma Nyheter,
för säsongen moderna

"Garneringsartiklar"
till kappor och klädningar.

I. F. HOLTZ
H. M. Drottningens Hofleverantör,

Mode- och Sybehörsaffär.
5 Brunkebergstorg 5, 35 Stora Nygatan 35
och 8 Sturegatan 8, Stockholm.

Begär Rabattmärken.

Köp hos de firmor som
lämna rabattmärken.

OBS! 30

Rabattmärken gratis.

I anledning af att det i dessa dagar är ett år sedan vi började vår verksamhet i Stockholm, önska vi visa Allmänheten vår erkänsla för det intresse och den välvilja, som kommit vårt företag till del, genom att tillhandahålla hvar och en, som före 1 Maj 1901 mellan kl. 10 f. m.—2 e. m. eller 4—6 e. m. inlämnar vidstående kupong i vår utställningslokal, Drottninggatan 53, en Rabattmärkesbok med 30 rabattmärken.

Varu-Rabatt-Aktiebolaget,

53 Drottninggatan 53.

Kupong

gällande för 30 Rabattmärken,
om den före 1 Maj 1901 mellan kl. 10 f. m.—2 e. m. eller 4—6 e. m. inlämnas i Bolagets utställningslokal, Drottninggatan 53.